

De voorzitter van de Eerste Kamer  
Mevr. mr. A. Broekers-Knol

Datum: 23 mei 2019      Uw kenmerk: -      E-mail: hfg.van.dijk@gr.nl  
Bijlagen: -      Ons kenmerk: 1492063      Telefoon: 070 340 75 20

Onderwerp: Asbest

Geachte mevrouw Broekers-Knol,

Het verslag van de Vaste Commissie voor Infrastructuur, Waterstaat en Omgeving van de Eerste Kamer, vastgesteld op 23 april 2019, vormt voor mij de aanleiding u het volgende te berichten over het advies *Asbest: risico's van milieu- en beroepsmatige blootstelling*, dat de Gezondheidsraad in 2010 heeft uitgebracht.

In het verslag staat onder het kopje *Vragen en opmerkingen van de CDA-fractie* op pagina 4 onderaan:

“Omdat kennelijk ook de Gezondheidsraad vraagtekens plaatst bij nut en noodzaak van het voorgenomen verbod, zijn deze leden eveneens benieuwd of door de Gezondheidsraad recent een nader advies is gegeven.”

In zijn advies van 2010 heeft de Gezondheidsraad de relatie onderzocht tussen de blootstelling aan asbest en de kans op gezondheidseffecten (longkanker en mesothelioom) op basis van de toen beschikbare wetenschappelijke informatie. Tevens heeft hij veilige grenzen voor blootstelling afgeleid, beneden welke het gezondheidsrisico binnen geaccepteerde grenzen blijft. Nadien heeft de raad niet meer geadviseerd over asbest.

Naar aanleiding van de vragen in de Eerste Kamer heb ik twee experts (prof. dr. ir. D.J.J. Heederik van het IRAS en prof. dr. A. Burdorf van het Erasmus Medisch Centrum Rotterdam), die in 2010 nauw betrokken waren bij de opstelling van het advies, de vraag voorgelegd of er sindsdien onderzoeksresultaten gepubliceerd zijn die een geheel nieuw licht werpen op de risico's van asbest voor de gezondheid. Zij hebben mij verzekerd dat een hernieuwde analyse van alle onderzoeksgegevens, dus met inbegrip van die van de laatste tien jaar, hooguit tot een marginale bijstelling zou leiden van de in 2010 door de raad vastgestelde veilige grenzen voor blootstelling aan asbest. Daaruit concludeer ik dat het advies uit 2010 nog onverminderd van kracht is.

De raad heeft in 2010 geen uitspraken gedaan over het nut of de noodzaak van een verbod op asbesthoudende daken en evenmin daarna. De raad heeft ook geen uitspraken gedaan over de wenselijke technische en organisatorische maatregelen bij het omgaan met concrete bronnen van mogelijke blootstelling. Bij de politieke besluitvorming over het al dan niet saneren van bronnen (en zo ja over de wijze waarop dat dan het beste kan gebeuren) kunnen de door de raad vastgestelde veilige grenzen van blootstelling wel behulpzaam zijn. Deze moeten niet

worden overschreden als men het gezondheidsrisico voor bewoners, omwonenden en werknemers binnen geaccepteerde grenzen wil houden. Binnen die randvoorwaarde kunnen zeer wel meerdere handelingsopties mogelijk zijn die met uiteenlopende kosten gepaard kunnen gaan.

Ik hoop de Eerste Kamer hiermee voldoende te hebben geïnformeerd en eventuele misverstanden te hebben weggenomen.

Met vriendelijke groet,

prof. dr. W.A. van Gool,  
voorzitter